

обезумѣванетоъ си пѣше различни куплети отъ свещенни и други пѣсни безъ свръзка и безъ редъ.

«А! извика въ себе си Арбакъ като угади заведнажъ страданіето на аепиннина и си припомни страшната причина отъ която то произлѣзе. Дѣйствието слѣдователно на адското питіе и орисницата ти та доведохъ тука за да ма отървѣтъ заведнажъ отъ двама врагове.»

Но преди още да са роди въ ума му тѣзи мисль той бѣ са отстѣпилъ къмъ храма и скривъ въ листака, и тамъ като тигръ въ полога си чакаше да са приближи новия врагъ. Той съгледа омаляното зрѣніе и шурыгъ погледи на аепиннина, които едно време бѣхъ толкосъ жвостны и искрометны, той видѣ приближнѣлытъ и треперящы устны, членоветъ на тѣлото му вцѣпены които понапредъ бѣхъ тѣй гѣвкавы и изъящны и разумъ че е полудѣлъ. Въ туй си състояніе злочестыйтъ Главкъ приближи до трупа на Аникида, отъ който течеше струя отъ гѣста кръвь по трѣвата, и извъпредното туй и ужасно зрѣлище оплѣши го ако и обезумѣлъ. Той са спрѣ тамъ поднесе си ржката на челото, като че искаше да помисли за да разбере що е за предметъ туй отпредъ му.

«Е, Ендиміоне, Е? докога ще спишь? дълбокъ е гледамъ сънѣтъ ти. И какво добро ти е казала Діана? Събуди са! не е време за спанье.

И туй като казваше наведе са за да подигне умрѣлыя.

Египтянинътъ забрави слабостта на здравето си; той са впу-снх отъ полога си и когато гъркѣтъ са наведаше той му нанесе на врата такъвзи силенъ ударъ щото го прострѣ отгорѣ на умрѣлыя Христіанинъ, и започенъ да вика съ сичката си сила.

Гражданы, викаше той, граждани, помогнете, тичайте! убійство са извърши на прага на вашія храмъ! тичайте преди да побѣгне злодѣйтъ!

Тѣй викаше той и натискаше Главка съ кракъ по гърдытъ. Излишно предпазванье! дѣйствието на питіето и силеныйтъ ударъ на египтянина държаха Главка лишенъ отъ движеніе и чувство, и само отъ устата му излѣзвахъ понѣкога несвързаны нѣкон и непонятны думы.

Когато Арбакъ продължаваше да вика и чакаше да са стекътъ нѣкон граждани на помощ, сърцето му, може бы защото и той, колкото и да бѣше злодѣй, бѣ създаденъ отъ челоувѣческа пѣль, сърцето му са смути отъ укorenіето въ свѣстѣта и може бы отъ единъ лучъ на милосърдіе. Трѣба да предположимъ че положеніе то на Главка, който лежеше беззащитенъ и лишенъ отъ умствен-